

store disse Udgifter kunde blive i Aarenes Løb. Fra den daværende Ministers Side blev det stærkt fremhævet, at disse Udgifter kunde antages at blive betydelige. Der var paa dette Tidspunkt Tale om, at Amtsrepartitionsfonden skulde betale $\frac{1}{3}$. Ministeren satte sig bestemt imod dette netop med den Motivering, at disse Udgifter kunde blive en overordentlig stor Byrde for Amtet, og af Repræsentanter for Lolland blev det lige saa stærkt fremhævet, at man kunde gaa ud fra, at Udgifterne kun vilde blive ubetydelige. Der har altsaa været delte Meninger om, hvor store disse Udgifter kunde ventes at blive. Se vi nu efter 30 Aar paa, hvad Digeskatyderne komme til at betale, dersom dette Forslag bliver ophøjet til Lov, og hvad der er betalt i Aarenes Løb, vil Forholdet blive, at de have betalt de 520,000 Rd., der vare forudsatte ved Loven, forrentet og amortiseret dem med 6 pCt., og saa et Beløb yderligere, nogenlunde svarende til, hvad det har kostet at administrere Digerne i de Aar, der ere gaaede. Maaske have de betalt en lille Smule ud over det, men kun ubetydeligt. De have betalt i alt knap $1\frac{1}{4}$ Million i de Aar, der ere gaaede, og man kan derfor ingenlunde paastaa, at Digeskatyderne have udredet mere end forudset ved Lovens Vedtagelse. Naar Mindretallet i sine Udtalelser i Betænkningen anfører som en Grund til at gaa højere op med Statstilskuddet, at Digeskatyderne have haft den Opfattelse, at naar der var gaaet en Menneskealder, vilde Skatten blive betydelig nedsat eller maaske helt bortfalde, synes det ikke at være Mindretallet om at gøre, om denne Anskuelse har været begrundet eller ikke. Men mig forekommer det at være af den allerstørste Betydning, dersom det laa klart for, at Digeskatyderne virkelig havde Grund til at vente, at Digeskatten helt eller delvis skulde bortfalde, naar denne Tid var gaaet, idet der da vilde være Grund for Rigsdagen til at vedtage større Tilskud. Men saadan er det aldeles ikke. Foruden af Ministeren blev af flere daværende Medlemmer, saaledes Folketingsmand Berg, fremhævet, at disse Udgifter bleve saa at sige evige. Det forekommer mig at være en Hovedsag, om der har været skellig Aarsag for Digeskatyderne til at vente, at denne Skat skulde bortfalde eller ikke.

Foruden denne Grund anfører Mindretallet en anden, nemlig at Digeskatyderne i Aarenes Løb have bragt betydelige Ofre. Det er sandt. Men ogsaa Sta-

ten har bragt betydelige Ofre for at skærme den lollandske Sydkyst. Ser man, hvad dette Offer betyder, vil man efter Motiverne komme til det Resultat, at det Areal, det drejer sig om, er betalt med 1,36 Kr. pr. Td. Land aarlig i Gennemsnit. Kapitaliserer vi det med 25 bliver det nogle og tredive Kr. pr. Td. Land. Men det er sikkert, at for mange Tønder Land er Jorden ikke blot nogle og tredive Kr. mere værd, men flere Hundrede Kr. mere værd, end hvis Digerne ikke vare der. Have Digeskatyderne bragt Ofre, have de ogsaa haft betydelige Fordele af dette Anlæg.

Endvidere forekommer det mig, at de Ændringsforslag, der ere stilled af Mindretallet, savne tilstrækkelig Hjemmel, til at man kan tilraade Tinget at stemme derfor. Sagen er nemlig, at ikke alene den ærede Finansminister, men ogsaa Kommissionen, der har været nedsat, er kommen til det Resultat ved Beregninger, at et Tilskud af 200,000 Kr. til at tilvejebringe Reservefond, vil være tilstrækkeligt. Et yderligere Tilskud til denne Reservefond eller til Digelaget eller Digeskatyderne vil være at betragte som et Tilskud til disse enkelte Personer, det drejer sig om. Men det kommer til at falde højst ulige paa det Antal Medborgere, hvorom der her er Tale. Der er enkelte Digeskatydere, hvis Skat andrager ca. $\frac{1}{12}$ af det hele, og det vil altsaa i det Tilfælde, at vi yde et Statstilskud paa 100,000 Kr. højere, for en enkelt Mands Vedkommende andrage en Sum af ca. 8,000 Kr. Endvidere ser man af Betænkningen, at $\frac{1}{4}$ af det Areal, der er beskyttet, og som tilhører private Ejendomsbesiddere, slet ikke var under det oprindelige Lovforslag, men disse private Ejendomsbesiddere have ønsket at komme med ind under Digelaget og svare deres Afgift dertil. Lige over for disse, der frivillig ere gaaede med, kan Staten under alle Omstændigheder ikke have nogen større Forpligtelse. Alt i alt forekommer det mig, at det foreliggende Lovforslag, som det er forelagt af Ministeren paa Grundlag af Kommissionens Betænkning er overordentlig tilfredsstillende for Digeskatyderne, naar man klart og nøjagtigt vil gøre sig Rede for, hvad der er rigtigt og retfærdigt i denne Sag, og ikke tager Sigte paa at gøre sig behagelig for de Folk paa Lolland af forskellige Grunde. Det er jo sikkert nok, at Folketingsmændene for Lolland have kæmpet ihærdigt for at faa saa store Begunstigelser som muligt for Digeskatyderne ind i Loven, og